

NUVOL el digital de cultura

CALÀNDRIA

(http://www.nuvol.com/calandria)

Barcelona, 9 de Febrer 2016

Connecta't [\(http://\)](#) [\(https://\)](#) [\(https://\)](#) [\(https://\)](#)

- [Calàndria \(/calandria/\)](#)
- [Punt de llibre \(/punt-de-llibre/\)](#)
- [Homo Fabra \(/homo-fabra/\)](#)
- [El web negre \(/elwebnegre/\)](#)
- [L'Apuntador \(/apuntador/\)](#)
- [Cast@fiore \(/castafiore/\)](#)
- [Pantalles \(/pantalles/\)](#)
- [Galeries \(/galeries/\)](#)
- [Sa Il·lustríssima \(/sa-illustrissima/\)](#)

[eBooks \(/ebooks/\)](#)

[Notícies \(/calandria/noticies/\)](#)

[Crítica \(/calandria/critica/\)](#)

[Entrevistes \(/calandria/entrevistes/\)](#)

[Opinió \(/calandria/opinio/\)](#)

[Arxipèlag \(/arxipelag/\)](#)

[L'Avenc \(/lavenc/\)](#)

Cercar

Aquesta dona que canta a Girona

Manel Martos (http://www.nuvol.com/autor/manel-martos). Girona (http://www.nuvol.com/lloc/girona). / 9.08.2015

Segueix @nuvol_com

Magrada Tuit

Estàvem fent cua pel primer concert de la quinzena edició de les «Nits de Música al Call» de Girona, quan Elvira Huelbes ens ha telefonat per dir-nos que havien fotografiat la llúdriga del Molí del Salt i que les imatges estaven penjades al seu facebook. «Ah, la llúdriga», quan en realitat, amb **Maria del Mar Bonet**, haguéssim volgut exclamar: «Ah, la música!». Perquè aquesta dona que canta avui al Centre Bonastruc ça Porta de Girona bellíssimes cançons sefardites, castellaness, catalanes i gitanes de tots els temps va ser aquella noia que fa trenta anys va passar una nit al ras amb mi (o jo amb ella) a l'establa de Sant Quirze de Colera, quan aquesta antiga abadia benedictina de fa més de mil anys era només un refugi de pastors i de les seves bèsties.

(http://www.nuvol.com/autor/manel-martos)

Manel Martos

(http://www.nuvol.com/autor

/manel-martos)

Doctor en Humanitats.

13 articles publicats

Altres articles d'aquest autor

[La Fira de la Castanya: ¿cultura o cooltura?](#)

(http://www.nuvol.com/opinio/la-fira-de-la-castanya-cultura-o-cooltura/)

[Artur Mas i els germans Dalton](#) (http://www.nuvol.com/opinio/artur-mas-i-els-germans-dalton/)

[Eduardo Mendoza i les elits espanyoles](#)

(http://www.nuvol.com/opinio/eduardo-mendoza-i-les-elits-espanyoles/)

[Carta oberta a Fèlix de Azúa](#) (http://www.nuvol.com/opinio/carta-oberta-felix-de-azua/)

[Què més vas fer l'11 de setembre?](#)

(http://www.nuvol.com/opinio/que-mes-vas-fer-11-de-setembre/)

(http://www.nuvol.com/wp-content/uploads/2015/08/Tati-Cervià.jpg)

La cantant Tati Cervià ha participat en la quinzena edició de les «Nits de Música al Call» de Girona

Érem mals estudiants al Col·legi Universitari de Girona. Ella només volia cantar, i jo no ho sabia. Jo només volia llegir, i ella ho sabia. Ella ja ho sabia tot, en aquell pícnic de postal d'una primavera floral als turons de Bescanó, mentre parlàvem dels llibres de Lluís Ferran de Pol i buscàvem el nostre espai al món. Formàvem part d'un grup que simpatitzava intel·lectualment però vagament amb una cosa anomenada MDT (la canalla d'ara confondrà aquest acrònim amb TDT o MXT o TXT!), malgrat els nostres cognoms molt mesetaris o molt andalusos. Avui de ben segur la majoria d'aquells profítilòlegs portem una vida amansida de color gris, dedicada al comerç de l'edició de textos i l'ensenyament, i els nostres coneixements i refinaments musicals segueixen sent escassos per no dir nuls, però aquesta dona que ara canta a Girona aleshores ja cantava.

Ara bé: tots els catalans que freqüentem els mitjans de la comunicació més potables com *Ara* o *Núvol* sabem que la Catalunya privada i pública programa un concert musical cada dia de l'any, sense comptar havaneres i sardanes. Aquests diaris, i les ràdios i les televisions autonòmiques, van tots ells plens de falques del que passa a les nits ben vestides als festivals (internacionals, només faltarà) de Peralada, Cadaqués, Vilabertran, Torroella de Montgrí, Jardins de Cap Roig, la Porta Ferrada, Vall de Camprodon o a qualsevol racó mal vestit però ben remullat de pixums o altres aigües pudentes o netes de Barcelona. Malgrat els estius carregats d'aires o flaires melomans, aquest és un país d'analfabets en qüestions d'acústica, llevat del soroll de la gresca gratuïta, que, com deia el filòsof, és el contrari de la música. Aquí ningú no sap què és ni per què serveix una partitura o quin és el sentit d'una melodia. Quan parles de música antiga, els catalans que es creuen més pota negra t'engalten a la primera la viola de gamba de Jordi Savall i els més sofisticats s'imaginen a un bon amic com Antoni Rosell dressat de joglejar i tocant la mandolina i la simbombia a la sala Jamboree. I per tot arreu, des de Paloma O'Shea fins Santiago

(http://ad.nuvol.com/opens/www/delivery)

/ck.php?oaparams=2_bannerid=518_zoneid=10_cb=2f9bb23716_oadest=http%3A%2F%2Fwww.nuvol.com/opinio/que-mes-vas-fer-11-de-setembre/)

sys.com%2FBurstingPipe%2FadServer.bs%3Fcm%3Dfr%26%3D20%26mc%3Dclick%26nl%3D15914665%26

Cançó, bar de sentit i l'ha d'empessar que el tema i la preparació màxima estan en mans dels joves cadells, més ben formats que mai (acumulen un o dos màsters i una o dues llengües estrangeres i molts viatges transoceànics) i amb menys oportunitats, encara que no sàpiguen fer la o amb un canuto.

Han passat trenta anys d'ençà que aquells xaiets ens vam creure que la filologia catalana podria canviar les nostres vides i la dels nostres compatriotes. I en realitat, l'únic que ha aconseguit és convertir la majoria de nosaltres en uns pringats i la immensa minoria en uns burgesos amb cases, calves, canes i panxes prominents, Chanel número 4 (o 5) i forta al·litosi, mentre els consellers d'empresa o d'educació ens veuen com un problema. Amb tots aquests defectes (o virtuts) a sobre, he tomat aquesta nit ardent d'agost al pati d'Isaac el Cec, jueu i cabalista gironí del segle XI. He cregut per un moment (vana il·lusió!) que trobaria la foto analògica de fa tres dècades, amb Salvador Oliva escarxofat als sofàs del hall de Sant Domènec comentant *My beautiful laundry* o una gravació de la soprano Mirella Freni i amb les seves acòlites obrint al seu davant una boca enorme com de balena. Allò era la universitat. I a l'altra riba del riu, un xaval anomenat Carles Puigdemont feia mèrits de becari al *Punt Diari* i potser no sabia nedar; dubto que n'hagi après, però ara fa d'alcalde. La ciutat era provincianíssima, pija i resclosida (quin gust!). Avui, des de la porxada de la plaça de Sant Agustí, em pregunto què se n'haurà fet de la sípia amb patates del Boira i dels canelons de la carn de Casa Marieta. Des d'aquesta plaça fins el Call i Sant Pere de Galligants, la foto digital o la selfie d'aquesta ciutat són, per desgràcia, més barcelonines i més guiris que mai. Un mèrit que l'alcalde convergent s'atribueix: «Hem posat de moda la ciutat, l'hem feta més atractiva, amb més visitants». No cal que jo juri.

<http://www.nuvol.com/wp-content/uploads/2015/08/Detail-del-Pati-dIsaac-el-Cec-al-Call-de-Girona.jpg>

Detall del Pati d'Isaac el Cec, al Call de Girona

El carrer de la Força ja no és del Cipsesaia autèntic, el punt de trobada del mandarínisme intel·lectual i l'esnobisme gastronòmic de Pep Nadal i del rector etern de Medinyà, amb unes glorioses mans a la cuina i uns productes de la terra i prou. Ara, una restallera de bars de tapes i copes per tothom ha convertit aquestes pedres certament velles en una festa multitudinària més pròpia d'un parc temàtic que d'una ciutat bona com la que voldria el periodista i urbanista Leo Hollis a *Cities are good for you*. Una mica més amunt m'he fotut de lloros amb una porta de vidre amb uns grans pòsters de Walter Benjamin, el sempitern amic alemany que em perseguirà sempre, i de Geshom Scholem, company de Benjamin i especialista en Isaac el Cec. I més amunt encara, després d'uns esglaonets amb espelmes, el pati, al cor del Call jueu gironí, és, per aquesta dona que canta a Girona, el mateix de sempre. A mi, que no havia tornat a trepitjar aquests carrerons estrets de còdols des de fa tant de temps, em sembla tot plegat un muntatge més de cartró pedra, en el qual, miris on miris, la summa produeix una incerta ferum de reconstrucció, admirable o detestable segons el gust personal de cadascú. ¿On són aquelles parets de cal blanca i aquell pou dins un espai diminut, amb aquella olor de gesamí o de glicines? Només veig parets restaurades i sento un ambient de desodorant de turistes desvagats i molt globalitzats, propis d'una ciutat que ja no m'enamora però que està de moda.

Segueixo mirant enrere, quina creu. I mentre faig cua, només tinc un pensament sentimental. Crec que vaig veure i sentir actuar per primer cop a aquesta dona que ara canta al teatre Arnau, o potser al Harleem o també al Pipa, al centre incívic de la Ciutat Comtal, o potser va ser abans, a l'aire lliure de tantes festes majors gironines. En tot cas, jo aleshores no tenia ni idea què significaven aquests locals nocturns de la nostra gran ciutat plena de perills; només hi anava per acompanyar-la i per acompanya-me amb ella.

Aquell dia en què algú estava a punt de tancar l'Arnau, i aquesta dona que canta a Girona i els músics que l'acompanyen tocaven a l'espectacle musical *Xicago*, un dels últims que es van veure en aquest preciós teatre, tot de fustes menjades pel temps, abans que algú (o ningú) de l'ajuntament el fes tapiar perquè amenaçava ruïna, i sembla que segueix igual. Abans, havia dinat i begut molt al Peixerot amb un amic i mestre filòleg de sempre, que ara ha mig penjat els hàbits per dedicar-se a la música del tango amb la seva dona, al Pastis o al Fizz o al Salambó o allà on toqui. Quines coses tan extraordinàries passen amb la música i els amics! Peixerot, Arnau, Harleem, Pipa... Trenta anys d'història de Barcelona que han desaparegut per mi, i que han convertit la capital de Catalunya en una Girona de plaça de pa sucat amb vi i oli, i viceversa, mentre el talent musical que conté cada racó i cada persona que s'hi dedica del nostre país no troba espais on poder-se fer un espai amb públic o uns calerons tal i com es mereix. I és una pena que passi això, ¿o no?

Aquesta dona que canta a Girona, què bé que canta! I sap perfectament, perquè ens ho va dir en Joan, qui són Josep Camer («fica't al cap que en català, només n'hi ha un, en Camer, és el primer»), Carles Riba («el mateix Riba ja no hi arriba») i Guerau de Liost («quant a Guerau, viu dins d'un cau»). Vull dir que sap molt bé què és la poesia. Poesia i música o música i poesia són (o eren) consubstancials als catalans abans que les nostres concentracions urbanes fossin meres sucursals de repulsius cafès americans i que els nostres governants ens fessin saber l'anglès per dirigir o crear una empresa i acumular peles en comptes d'aprendre aquesta llengua per llegir els missatges de la poesia i la música de Shakespeare.

En aquest agost desvagat, m'agradaria saber si entre els 365 concerts anuals de Catalunya estan incloses aquestes nits gironines i si s'hi compten també les matinals que es fan durant tot l'any al mas Rusquelles a Viladrau, per impuls de Joan Bofill. L'últim concert, amb dos nens de set i nou anys que toquen el violí

http://ad.nuvol.com/openx/www/delivery/ck.php?oaparams=2_bannerid=524_zoneid=11_cb=abc024e9d1_oadest=http%3A%2F%2Fagenda.obrasocial.lacaixa.es%2Fca%2F-%2Fidubajar-versalles%3Fcentros%3Dcaixaforum-barcelona

+ Llegits

- 1 [Pederastia i ètica \(periodística\)](http://www.nuvol.com/noticies/pederastia-i-etica-periodistica/)
(<http://www.nuvol.com/noticies/pederastia-i-etica-periodistica/>)
- 2 [Vint normes per a escriure bé \(segons Armand Obiols\)](http://www.nuvol.com/noticies/vint-normes-per-a-escriure-be-segons-armand-obiols/) (<http://www.nuvol.com/noticies/vint-normes-per-a-escriure-be-segons-armand-obiols/>)
- 3 [Joan Furriols, l'artista tímid](http://www.nuvol.com/noticies/joan-furriols-artista-timid/) (<http://www.nuvol.com/noticies/joan-furriols-artista-timid/>)
- 4 [Carmen de Mairena i la cultura del contenidor](http://www.nuvol.com/opinio/carmen-de-mairena-i-la-cultura-del-contenedor/)
(<http://www.nuvol.com/opinio/carmen-de-mairena-i-la-cultura-del-contenedor/>)
- 5 [El 2016 arriba el MACBA més punk](http://www.nuvol.com/noticies/el-macba-mes-punk/)
(<http://www.nuvol.com/noticies/el-macba-mes-punk/>)
- 6 [Ser mestre no és la panacea](http://www.nuvol.com/noticies/a-tots-els-que-creuen-que-ser-mestre-es-la-panacea/) (<http://www.nuvol.com/noticies/a-tots-els-que-creuen-que-ser-mestre-es-la-panacea/>)
- 7 [Els deu errors més freqüents en català](http://www.nuvol.com/noticies/deu-errors-freqüents-en-catala/)
(<http://www.nuvol.com/noticies/deu-errors-freqüents-en-catala/>)
- 8 [El toc d'atenció \(via Brunetti\) de Donna Leon a Ada Colau](http://www.nuvol.com/noticies/el-toc-datencio-via-brunetti-de-donna-leon-a-ada-colau/) (<http://www.nuvol.com/noticies/el-toc-datencio-via-brunetti-de-donna-leon-a-ada-colau/>)
- 9 [Temps de desconnexió?](http://www.nuvol.com/vinvetes/temps-de-desconnexio/) (<http://www.nuvol.com/vinvetes/temps-de-desconnexio/>)
- 10 [El català és la mare de totes les llengües](http://www.nuvol.com/noticies/el-catala-es-la-mare-de-totes-les-llengües/)
(<http://www.nuvol.com/noticies/el-catala-es-la-mare-de-totes-les-llengües/>)

https://issuu.com/webnegre/docs/ewn_017-20160204

Rent a Scooter
(<http://www.via-vespa.com>)

<http://www.via-vespa.com> Barcelona és un vesper. Vola per Barcelona amb una Vespa!

un diumenge al vespre del poble mentre la colla s'afaitava i se'n va anar en «L'estiu fecund al jardinet». Per la ubicació d'aquest poema memorable al volum *Poesia* es van barallar a mort Joan Ferraté, Jaume Coll i de retruc Jaume Vallcorba. Les acàcies del passeig ja no existeixen, en aquest últim i únic reducte del noucentisme, la veritable pàtria cultural catalana. Anònima, aliena i al marge dels consellers, que sempre s'equivoquen amb el seu GPS quan fan visites rurals, la muntanya d'ametistes segueix refulgent amb el seu color indescriptible del capvespre mentre aquesta dona que canta a Girona recupera admirablement tota la saviesa dels cançoners antics en clau de jazz o en altres versions o reharmonitzacions. Tota la música que fa aquest quartet és un homenatge a la creativitat, a la llibertat, a l'essència del bo i millor de la nostra terra d'acollida, de joia i de dolor, amb les tradicions pròpies i alienes, mentre els polítics es distreuen fent la seva guerra pel seu compte, una guerra que en el fons del fons als catalans no ens importa ni ens interessa.

http://www.nuvol.com/wp-content/uploads/2015/08/1_a-muntanya-dametistes-des-de-la-galeria-del-mas-Rusquelles.jpg

La muntanya d'ametistes des de la galeria del mas Rusquelles

L'únic que jo vull ara és que aquesta dona que canta a Girona ho segueixi fent per sempre, aquí i a les cotxeres de Sants i al teatre de Celrà i al delta de l'Ebre i allà on faci falta, per autòctons, immigrants i turistes, per petits i grans, per la bona gent d'aquest país; en definitiva, per tothom que vulgui ser feliç. Al capdavant, els que no hi entenem gens encara seguim creient, com Àngel González, que «Dios existe en la música». Per això, tinc el convenciment que Tati Cervià i Sepharazz Mishpahá estan en el camí. La seva perfecció formal, des del torrent net de la veu potent i tan ben treballada de **Tati Cervià** fins el vigor i la passió dels instruments, ens han de conduir a una Catalunya nova. Serà una terra més culta i respectuosa, on la imaginació serà només una pantalla blanca, sense lemes ni imatges. Viurem en el respecte i el gust per la música, veritable bandera de la nostra intel·ligència i la nostra sensibilitat.

L'entrega del piano, l'efecte evocador i contundent del contrabaix i l'austeritat imprescindible de la bateria ens han portat, per un instant màgic, des d'aquest oasi urbà de la Girona jueva, a la vida eterna, la dels nostres avis savis i la dels nostres fills. Tant de bo la nostra pàtria independent sigui capaç d'entendre-ho, no ens enredí en temibles i terribles culs de sac com les rotondes impossibles de la nacional de Girona i ens regali el reconeixement que aquesta música i aquest grup es mereixen, pel bé de tots nosaltres.

Etiquetes:

Girona (<http://www.nuvol.com/tag/girona/>) Tati Cervià (<http://www.nuvol.com/tag/tati-cervia/>)

Subscriu-te a Núvol

Magrada 261

Tuit

G+1 0

+ Trending

+ Populars

llengua
A simple en gran a recer sense pr
A la balala
A balquena

Com es diu?
NO ES DIU ES DIU
Abandono abandono
Abogecia abogecia
Abono abono
Abrac abraçada

Dites del mes de j
Al gener, tanca la porta i eno
Neu al gener, tot fany va bé.
Mes de gener, mes mallober

<http://www.nuvol.com/opinio/ensenyar-el-valencia/>

Ensenyar el valencià
<http://www.nuvol.com/opinio/ensenyar-el-valencia/>

<http://www.nuvol.com/noticies/pederastia-etica-periodistica/>

Pederàstia i ètica
(periodística)
<http://www.nuvol.com/noticies/pederastia-etica-periodistica/>

<http://www.nuvol.com/opinio/el-sintoma-victor-amela/>

El síntoma Víctor Amela
<http://www.nuvol.com/opinio/el-sintoma-victor-amela/>

<http://www.nuvol.com/noticies/a-tots-els-que-creuen-que-ser-mestre-es-la-panacea/>

Ser mestre no és la panacea
(<http://www.nuvol.com/noticies/a-tots-els-que-creuen-que-ser-mestre-es-la-panacea/>)

<http://www.nuvol.com/noticies/els-premisgaudi-i-els-cargo-cult/>

Els #PremisGaudi i els 'Cargo cult'
(<http://www.nuvol.com/noticies/els-premisgaudi-i-els-cargo-cult/>)

<http://www.nuvol.com/opinio/els-vius/>

Els vius
(<http://www.nuvol.com/opinio/els-vius/>)

Deixa un comentari

L'adreça electrònica no es publicarà Els camps necessaris estan marcats amb *

Nom *

Correu electrònic *

Lloc web

Comentari *

Enviar

[Qui som](http://www.nuvol.com/qui-som/) · [Manifest](http://www.nuvol.com/manifest/) · [Avis legal](http://www.nuvol.com/avis-legal/) · [Contacte](http://www.nuvol.com/contacte/)
(<http://www.nuvol.com/politica-de-privacitat/>) · [Normes de participació](http://www.nuvol.com/normes-de-participacio/) · [Patrocinadors](http://www.nuvol.com/patrocinadors/)

NÚVOL
el digital de cultura

(<http://www.nuvol.com>)

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Subscriu-te a Núvol

Enviar

Copyright © Núvol.com 2016 - Disseny Web: iEstrategic (<http://www.iestrategic.com>)